

דָּא אִיהוּ ג', וְאִיהִי ר', אֶתְתַּקְנַת אִיהִי בְּלַחֲזֻדְהָא,  
וְאֶתְפָּרְעָא לְגַבִּיּהּ, לְנִטְלָא חֲדָוּוּה דְּתַהוּא אֶתְר,  
בְּאֶתְתָּא דְּאֶתְפָּרְעָא לְאֶשְׁתִּמְשָׂא בְּבַעֲלָהּ.

וּבְשַׁעֲתָא דְּאֶמְרַת נְזִפְרָה דְּדִידְךָ מִיָּנן, אֶתְקָרִיב  
תְּהוּא מְקַטְרָגָא, וּכְיָנן דְּחַמַּת לִיהּ,  
אֶתְעַבִּידַת מִסְכַּנָּא, בְּרִזָּא דְּאֶת ד', בְּגִין דְּלֹא יִסְתַּאב  
מְקַדְשָׂא. וְתַהוּא מְקַטְרָגָא פְּשִׁיט זְנַבִּיה בְּחִידוֹ,  
לְקַבְּלָא מַעֲיֻנוּי דְּחֲדָוּא, וְעַל דָּא ק'.

עַד דְּאֶמְרַת מִשְׁרִים, וְאֶתְגַּלְיָא ז', וְתַהוּא  
מְקַטְרָגָא עָרְק. וְאִיהִי אֶתְיָא וּמְתַעֲבָרָא מֵאֶת  
ד', וְעֵיילַת בְּאֶת ה'. וּכְדִין אֶתְגַּלְיָין מִשְׁרִים. ה"ץ,  
הָא מִשְׁרִים. ו"ף, הָא מִשְׁרִים.

וְעַל דָּא, מִתְחַלְפִי אֶתְוּוֹן, מֵאֶתְר לְאֶתְר, וּמְדִרְגָּא  
לְדִרְגָּא, וְכוּלָּא בְּרִזָּא דְּאֶתְוּוֹן דְּאֹרִייתָא.

### לשון הקודש

פּוּשְׁט זְנָבוּ בְּשִׁמְחָה לְקַבְּל מַעֲנוּי  
הַשִּׁמְחָה, וְעַל זֶה ק'.

עַד שְׂאוּמְרַת מִשְׁרִים, וּמְתַגְלָה ז',  
וְהַמְקַטְרָג תְּהוּא בּוֹרַת. וְהִיא בְּאֶה  
וּמְתַעֲבַרַת מֵהָאוֹת ד', וּנְכַסַּת לְאוֹת ה',  
וְאִזּוּ מְתַגְלִים הַמִּשְׁרִים. ה"ץ הִנֵּה  
מִשְׁרִים, ו"ף הִנֵּה מִשְׁרִים.

וְעַל זֶה מִתְחַלְפוֹת הָאוֹתִיּוֹת מִמְּקוֹם

אוֹתָהּ. וְעַל זֶה הוּא ג' וְהִיא ר'. הַתְתַּקְנָה  
הִיא לְבַדָּה, וְנִתְגַּלְתָּה אֵלָיו, לְפַל שִׁמְחָה  
בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם, כְּמוֹ אִשָּׁה שִׁמְתַגְלִית  
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּבַעֲלָהּ.

וּבְשַׁעֲתָא שְׂאוּמְרַת נְזִפְרָה דְּדִידְךָ מִיָּנן,  
מִתְקָרֵב אוֹתוֹ הַמְקַטְרָג. וּכְיָנן שְׂרוּאָה  
אוֹתוֹ, נַעֲשִׂית עֲנִיָּה, בְּסוּד הָאוֹת ד', כְּדִי  
שְׂלֹא יִטְמֵא הַמְקַדְשׁ. וְאוֹתוֹ הַמְקַטְרָג

זָבֵאִין עָמָא קְדִישָׁא, דְּאִינוּן מְתַדְבְּקֵי בְּמַלְכָּא  
עֵילָאָה, וְכוּלָּא אֶתְתַּקֵּן בְּגִינֵיהּ.

חֲדַי רַבִּי שְׂמַעוֹן, אָמַר לִיה אֵלֵיהּ, רַבִּי, אֶפְתַּח  
פּוּמָךְ, וַיִּנְהַרוּן מִלְךְךָ קָמִי עֲתִיק יוֹמִין. פְּתַח  
רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר, אִי נִיחָא קָמִי דְמַר דְּאֶשְׂאֵל  
מִינֵיהּ חַד שְׂאִילָתָא. אָמַר לִיה, רַבִּי, קוּטְרָא  
דְּהוֹרְמְנוּתָא בְּגַלְיָפִין טְהִירִין מַהוּ.

אָמַר לִיה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךָ  
נְרוּצָה. דְּהָא בְּאַתְרֵךְ דְּהוֹרְמְנוּתָא דְּמַלְכָּא  
עֵילָאָה אָזִיל, תַּמָּן אָזְלִי כּוּלְהוּ וְאַתְּמִשְׁכֵּן אַבְתְּרִיהּ.  
הֲשֵׁתָא רַבִּי, אֵימָא מִלְךְךָ וְסַדְרֵךְ זֵינְךָ.

פְּתַח וְאָמַר, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ  
חֲדָרָיו. כְּתִיב, (שם סג א) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ  
בְּמַדְבַּר יְהוּדָה. תָּא חַוֵּי. דָּוִד מַלְכָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ

### לשון הקודש

האורות מהו?

אָמַר לוֹ: זְהוּ שְׂכַתּוּב מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךָ  
נְרוּצָה, שְׁהָרִי בְּמָקוּם שְׁהוּלְךָ הַשְּׁלֹטוֹן  
שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיוֹן, שֶׁם כָּלֵם הוֹלְכִים  
וְנִמְשָׁכִים אַחֲרָיו. כְּעַת, רַבִּי, אָמַר דְּבְרִיךָ  
וְסַדְרֵךְ אֶת כְּלֵי זֵינְךָ.

פְּתַח וְאָמַר, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךָ נְרוּצָה  
הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו. כְּתוּב (תהלים 80  
מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַדְבַּר יְהוּדָה. בָּא

לְמָקוּם וּמְדַרְגָּה לְדַרְגָּה, וְהַכֵּל בְּסוּד שָׁל  
אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה. אֲשֶׁרֵי הָעַם הַקְּדוֹשׁ,  
שֶׁהֵם נִדְבָקִים בְּמֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן, וְהַכֵּל  
הַתַּתְּקוֹן בְּשִׁבְלֵם.

שְׂמַח רַבִּי שְׂמַעוֹן. אָמַר לוֹ אֵלֵיהּ, רַבִּי,  
פְּתַח פִּיךָ וְנִאִירוּ דְּבְרִיךָ לְפָנֵי עֲתִיק  
הַיָּמִים. פְּתַח רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר, אִם גּוֹחַ  
לְפָנֵי מָר שְׂאֶשְׂאֵל מִמֶּנּוּ שְׂאֵלָה? אָמַר לוֹ,  
רַבִּי, הַקָּשֶׁר שֶׁל הַשְּׁלֹטוֹן בְּחֻקֵּי

הוא אתרעי ביה יתיר מכל מלכין דעלמא, כמה  
 דאתמר, (מ"א ח טז) ואבחר בדוד להיות על עמי  
 ישראל. מאי טעמא.

בגין דדוד, מן יומא דהוה אזיל בתר עאנא  
 במדברא, הוה מסתכל התם במדברא עובד  
 אומנותא דקודשא בריך הוא, והוה משבח ואמר,  
 (תהלים ח ד) כי אראה שמוך מעשה אצבעותיך וגו'.

מאי טעמא, בגין דהא בליליא, כל בני עלמא  
 שכבי גיימין על ערסייהו, ואיהו הוה יתיב  
 במדברא, והוה אסתכל בשמיא, בסיחרא וכוכביא  
 ובמזלי, ובעובדי דשמיא, והוה אמר כי אראה  
 שמוך וגו'. וכתוב (שם פסוק י) ה' אדוננו מה אדיר  
 שמוך וגו'. ותדיר הוה דחיל, ומשבת ומרומם  
 לקודשא בריך הוא.

### לשון הקודש

מה הטעם? משום שהרי בלילה כל בני  
 העולם שוכבים ישנים על מטותיהם,  
 והוא היה יושב במדבר, והיה מסתכל  
 בשמים, בלבנה ובכוכבים ובמזלות  
 ובמעשה השמים, והיה אומר כי אראה  
 שמוך וגו'. וכתוב (שם) ה' אדוננו מה אדיר  
 שמוך וגו'. ותמיד היה פוחד, ומשבת  
 ומרומם את הקדוש ברוך הוא.

וראה, דוד המלך, הקדוש ברוך הוא  
 התרצה בו יותר מכל מלכי העולם, כמו  
 שנאמר (מלכים-א ח) ואבחר בדוד להיות על  
 עמי ישראל. מה הטעם?

משום שדוד, מיום שהיה הולך אחר  
 העאן במדבר, היה מסתכל שם במדבר  
 את מעשה האמנות של הקדוש ברוך  
 הוא, והיה משבח ואומר (תהלים ח) כי  
 אראה שמוך מעשה אצבעותיך וגו'.

לְבַתָּר הָיָה עָרִיק מִקְמֵי חַמּוּי, וּבְכָל עָאקוּ דִּהְוָה  
 לֵיהּ, הָיָה מְשַׁבַּח וּמְצַלִּי קִמְי קוּדְשָׁא  
 בְּרִיךְ הוּא. וְהִשְׁתָּא בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַר יְהוּדָה, דִּהְוָה  
 שְׂאוּל מְלָכָא רְדִיף בְּתֵרִיהּ, הָיָה אֲמַר שִׁירָה.  
 דְּכְתִיב, מִזְמוֹר לְדָוִד (וְכֵן בְּאַבְשָׁלוֹם בְּתִיב (שם ג) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ  
 מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּגוּ, הָיָה אֲמַר, וְהִשְׁתָּא אֲמַר שִׁירָה) בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַר  
 יְהוּדָה, בְּאַתָּר דִּהְוָה רְדִפִּין אַבְתֵּרִיהּ.

וּמָה אֲמַר, (שם סג ב) אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ וּגו'.  
 אֱלֹהִים, אֵלֵי, אַתָּה, תִּלְתִּי שְׂמַחֵן אֵינוֹן.  
 אֱלֹהִים, דָּא אֵיהּ דְּרַגְא דִּילֵיהּ, כְּתָרָא דְּמַלְכוּתָא.  
 אֵלֵי, דָּא רִישָׁא, דְּכְתָרָא דָּא דְּקִיּוּמָא עֲלֵיהּ, וְאֵיהּ  
 חַד עֲמוּדָא דְּכָל עֲלָמָא עֲלֵיהּ קִיּוּמָא. דְּכְתִיב, (משלי  
 י כה) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. אַתָּה, דָּא יְמִינָא עֵילָאָה.  
 דְּכְתִיב, (תהלים קי ד) אַתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם. וְעַל דָּא, תִּלְתִּי

### לשון הקודש

רוֹדְפִים אַחֲרָיו.

וּמָה אֲמַר? אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ  
 וּגו'. אֱלֹהִים, אֵלֵי, אַתָּה - שְׁלֵשָׁה שְׁמוֹת  
 הֵם. אֱלֹהִים - זֹהוּ דְּרַגְתוֹ, כְּתָר המַלְכוּת.  
 אֵלֵי - זֶה הִרְאֵשׁ שְׁהַכְתָּר הַזֶּה שְׁעוּמַד  
 עָלָיו, וְהוּא עֲמוּד אַחַד שְׁכָל הָעוֹלָם עוּמַד  
 עָלָיו, שְׁכָתוּב (משלי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם.  
 אַתָּה - זֶה הַיְמִין הָעָלְיוֹן, שְׁכָתוּב (תהלים קי)

אַחַר כֶּף הָיָה בּוֹרַח מִלְּפָנֵי חַמּוּי, וּבְכָל  
 צָרָה שְׁהֵינָה לוֹ, הָיָה מְשַׁבַּח וּמְתַפְּלֵל  
 לְפָנֵי הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכַעַתָּה, בְּהִיּוֹתוֹ  
 בְּמִדְבַר יְהוּדָה, שְׁהֵינָה שְׂאוּל רוֹדֵף  
 אַחֲרָיו, הָיָה אֲמַר שִׁירָה, שְׁכָתוּב (תהלים 80)  
 מִזְמוֹר לְדָוִד (וְכֵן בְּאַבְשָׁלוֹם כְּתוּב (שם ג) מִזְמוֹר לְדָוִד  
 בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּגוּ, הָיָה אֲמַר, וְעַכְשָׁו אֲמַר שִׁירָה)  
 בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַר יְהוּדָה, בְּמִקּוֹם שְׁהֵינָה

דְּרַגְיָן הָבֵא, אֱלֹהִים, אֱלֹ"י, אֶתְּהָ. אֲשַׁחֲרֶךָ, וְאֶבְקֶר  
לְגַבְךָ בְּכָל יוֹמֵא תְדִיר.

צְמֵאָה לָךְ נַפְשִׁי, כִּמְאֵן דְּעָחִי לְמִשְׁתִּי, אוֹף הָכִי  
אֲנִי, עָחִי נַפְשִׁי לְגַבְךָ, תְּאִיבָא לְגַבְךָ  
בְּשָׂרָא דִּילִי, לְמַחְוֵי נַפְשָׁא וּבְשָׂרָא דְּבִקְא לְגַבְךָ.  
בְּאַרְצֵ צִיָּה וְעֵיף בְּלֵי מְוִם, מַאי בְּלֵי מְוִם. דִּלִּית  
תַּמָּן נְהִירו דְּאוֹרֵייתָא, נְהִירו דְּנְהוֹרָא עִילָאָה.

כֵּן בְּקִדְשׁ חַזִּיתִךָ, מַאי טַעְמָא. אֲלֵא כֵּן בְּקִדְשׁ  
חַזִּיתִךָ, אִף עַל גַּב דְּאֲנָא בְּמִדְבְּרָא דָּא, בְּאַתְר  
דְּאִיהוּ הָכִי, אֲנִי חָמִי לָךְ, לְאַתְדְּבִקְא בְּךָ, וְתֵאִיב  
אַבְתְּרֶךָ לְמַחְמֵי עֵוֹד וּכְבוֹדְךָ. וְדָא אִיהוּ כְּמָא  
דְּכְתִיב, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיד נְרוּצָה, בְּזַמְנָא דְּתַמְשְׁכְּנֵי  
אַבְתְּרֶךָ, כִּלְא נְתַרְעֵי עִמְךָ.

### לשון הקודש

האור של המאור העליון.  
כֵּן בְּקִדְשׁ חַזִּיתֶךָ (שם), מָה הַטַּעַם? אֲלֵא  
כֵּן בְּקִדְשׁ חַזִּיתֶךָ, אִף עַל גַּב שְׂאֵנִי  
בְּמִדְבְּרָא הַזֶּה, בְּמִקּוּם שְׂהוּא בְּךָ – אֲנִי  
רוּצָה אוֹתֶךָ לְהִדְבִּק בְּךָ, וּמִשְׁתַּוְּקָ  
אַחֲרֶיךָ לְרֵאוֹת עֵוֹד וּכְבוֹדְךָ. וְזֶה הוּא כְּמוֹ  
שְׁפָתוֹב (שם) מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה. בְּזַמְנָן  
שְׁתַּמְשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ, הַכֵּל נִתְרַצָּה עִמְךָ.

אתה כהן לעולם. ועל זה שלש דרגות  
כֵּאֵן – אֱלֹהִים, אֱלֹ"י, אֶתְּהָ. אֲשַׁחֲרֶךָ,  
וְאֶבְקֶר אֲעִלְךָ בְּכָל יוֹם תְּמִיד.

צְמֵאָה לָךְ נַפְשִׁי (שם 10), כְּמִי שְׂצֵמָא  
לְשִׁתוֹת. אִף כֵּאֵן אֲנִי, צְמֵאָה נַפְשִׁי אֵלֶיךָ,  
תָּאֵב אֵלֶיךָ בְּשָׂרִי, שְׂיִהִיו הַנַּפֶּשׁ וְהַבְּשָׂר  
דְּבִקִּים אֵלֶיךָ. בְּאַרְצֵ צִיָּה וְעֵיף בְּלֵי מְוִם,  
מָה זֶה בְּלֵי מְוִם? שְׂאֵין שָׁם אוֹר הַתּוֹרָה,

**הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו, אֵלַיִן חֲדָרֵי דְגִבְתָּא דְעֵדֶן.**  
 דְתַנִּינֵן, כַּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא  
 לְאָדָם הָרֵאשֹׁן, מֵעֶפְרָא דְבֵי מִקְדָּשָׁא נְטִיל, וּמִתַּמָּן  
 אֶתְבְּרִי. וְנִפְחָ בְּאַנְפוּי נְשָׁמְתָא דְחַיִּי, וּמִתַּמָּן פִּתַּח  
 לִי פִתְחָא דְגֵן עֵדֶן, וְעַיִל לִי בְּשַׁבְעֵין אֲדָרִין  
 הִיכְלִין קְדִישִׁין, וְעֶבֶד לִי עֶשֶׂר חוֹפּוֹת. כְּנֻזְנָא  
 דְאִינוּן חוֹפּוֹת דְזַמִּין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַעְבַּד  
 לְצַדִּיקָא בְּגֵן עֵדֶן. וּמִלְאֲכֵי עֵילָאֵי חֲוֹ מְרַקְדִין  
 קַמִּיהֵ, וְהָוֵה חֲדֵי תַמָּן.

**וְתַמָּן אֶעְבֵּר קַמִּיהֵ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כֹּל אִינוּן**  
 רוּחִין וְנְשָׁמְתִין, דְזַמִּינִין וּמִתְעַתְדִין לְמַחֲוֵי  
 בְּבִנְי נְשָׂא, דִּיפְקֹון מִיְנִיהֵ.

**כִּיּוֹן דְמָטָא לְמֶלֶךְ הָדוּד, חֲמָא לִי הָדָא הָוֵי לִי**  
 חַיִּין כָּלֵל. אֲמַר קַמִּיהֵ רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,

### לשון הקודש

הוא לעשות לצדיקים בגן עדן. ומלאכים  
 העליונים היו מרקדים לפניו, והיה שמה  
 שם.

**ושם** העביר לפניו הקדוש ברוך הוא כל  
 אותן רוחות ונשמות שעתידות ומזמנות  
 להיות בבני אדם שיצאו ממנו.

**כיוון** שהגיע לדוד המלך, ראה אותו  
 שלא היו לו חיים כלל. אמר לפניו: רבנו

**הביאני** המלך חדריו - אלו חדריו גן  
 העדן. ששנינו, בשברא הקדוש ברוך  
 הוא את אדם הראשון, מעפרו של בית  
 המקדש נטל, ומשם נברא. ונפח בו  
 נשמת חיים, ומשם פתח לו פתח של גן  
 עדן, והכניס אותו לשבעים חדרים  
 היכלות קדושים, ועשה לו עשר חפות,  
 כמו אותן החפות שעתיד הקדוש ברוך

מֵאֵן הוּא דְנָא, דְּלֹא חֲמִינָא לִיה חַיִּין, עַד דְּאָמַר  
 לִיה קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, דְּדוּד מְלָכָא אִיהוּ. בִּינּוּ  
 דְּחֲמָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן בָּךְ, יְהִיב לִיה מִשְׁנׁוּי שְׁבַעִין  
 שָׁנִין, וְאִינוּן שְׁבַעִין שָׁנִין דְּחַיִּי דְּדוּד מְלָכָא. וְכָל  
 שְׁיִיפָא וְשְׁיִיפָא מְכָל שְׁיִיפּוּי, יְהִיב לִיה מְדִילִיָּה,  
 וְחֲסְרוּ מֵאָדָם קְדַמָּאָה שְׁבַעִין שָׁנִין, מֵאִינוּן אֶלְפָּה  
 שָׁנִין דִּילִיָּה.

כְּתִיב, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיד נְרוּצָה, אֲתוּוֹן דְּרוּזָא דְשִׁמְאָה  
 קְדִישָׁא, הֵוּוּ גְּלִיפִין עֵילָא וְתַתָּא. בְּשַׁעְתָּא  
 דְּאִינוּן אֲתוּוֹן בְּלִטִין וְסִלְקִין לְגַבִּי אֲתוּוֹן אַחֲרִנִין,  
 כָּל אִינוּן מִשְׁרִיין קְדִישִׁין, נְטִלִין בְּמִטְלָנוּן בְּאִימְתָּא  
 וְכִסּוּפָא. בְּגִין דִּלִּית תְּקִיפּוּ לְעֵילָאֵי.

מִהֲכָא, כָּל אִינוּן בְּנֵי עֲלָמָא דִּלִּית בְּהוּ כִּיסוּפָא,  
 לִית לְהוּ חוּלְקָא לְעֲלָמָא דְאַתִּי. כָּל

### לשון הקודש

**כְּתוּב** מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיד נְרוּצָה, אֲתוּוֹן  
 הפסד של השם הקדוש היו תקוקות  
 מעלה ומטה. בשעה שאותן אותיות  
 בולטות ועולות לאותיות האחרות, כל  
 אותם המתנות הקדושים נוסעים  
 במסעיהם באימה ובושה, משום שאין  
 תקיפות לעליונים.  
**מכאן**, כל אותם בני העולם שאין להם

של עולם, מי הוא זה שלא ראיתי לו  
 חיים? עד שאמר לו הקדוש ברוך הוא:  
 זה דוד המלך. בין שראה אדם הראשון  
 בך, נתן לו משנותיו שבעים שנים, והם  
 שבעים השנים של חיי דוד המלך. וכל  
 איבר ואיבר מכל איבריו נתן לו משלו.  
 והסרו מאדם הראשון שבעים שנה  
 מאותן אלף השנים שלו.

אינון תקיפי מצחא דהוי בהו בישראל, פד הו  
 מסתכלין באתון דשמא קדישא, בעיצא נזרא  
 דקודשא דכהן גדול, הו מתפרי לפייהו, ומסתכלי  
 בעובדיהון, בגין דציץ על את הוה קאים, דכל  
 מאן דאסתכל ביה, הוה מכסיף מעובדוי.

אתון דרזא דשמא קדישא דיהו"ה, דהוה גליף  
 על ציצא, הו נהרין ובלטין ונצצין, פל  
 מאן דאסתכל בהוה נצצו, הוה חמי אתון  
 בלטין, ואנפוי נפלין מאימתא דמאריה, ותבר  
 לפיה לגבי קודשא בריך הוא.

בגוונא דא קטורת, פל מאן דארת בהוה  
 תננא, פד סליק תהוה עמודא,  
 מהוה (דף 99 ע"א) מעלה עשן, הוה מברר לפיה  
 בברירו ונהירו, בחדווא ורעותא, למפלח למאריה,

### לשון הקודש

שהיו חקוקים על הציץ, היו מאירים  
 ובלטים ונוצצים. פל מי שהסתכל  
 באותו ניצוץ, הוה רואה אותיות  
 בולטות, ופניו נופלים מאימה של רבנו,  
 ושבר לבו לקדוש ברוך הוא.

כמו זו הקטרת, פל מי שמריח באותו  
 העשן, כשעולה אותו העמוד מאותו  
 מעלה עשן, הוה מברר לבו בברור ואור,

בושה, אין להם חלק לעולם הבא. פל  
 אותם עזי המצח שהיו בישראל, כשהיו  
 מסתכלים באותיות השם הקדוש, בעיץ  
 נזר הקדש של כהן גדול, היו משברים  
 את לבם ומסתכלים במעשיהם, משום  
 שהציץ הוה עומד על אות, שכל מי  
 שהסתכל בו, הוה מתבייש במעשיו.  
 האותיות של סוד השם הקדוש יהו"ה,



וְאֶעֱבֹר מִנִּיה זִוְהָמָא וְטַנוּפָא דִּינֵצַר הָרַע, וְלֹא הָוּה  
לִיה אֶלָּא לְבָא חֲדָא, לְקַבֵּל אֲבוּי דְבִשְׁמַיָא.

בְּגִין דְקַטוֹרַת תְּבִירוֹ דִּינֵצַר הָרַע אִיהוּ וְדָאי כְּכֹל  
סְטֵרִין. וְכִמָּא דִּינֵצִין הָוּה קָאִים עַל נִיפָא,  
אוּף חֲכִי קַטוֹרַת. דְּלִית לָךְ מְלַח בְּעַלְמָא, דְּמַתְבַּר  
לִיה לְסֵטְרָא אַחְרָא, בַּר קַטוֹרַת.

תָּא חַיִּי, דְּהָא אוֹקְמוּתָּהּ, דְּכְתִיב, (במדבר יז יא) וַיֹּאמֶר  
מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וּגּו', דְּהָא  
תְּבִירוֹ דְּסֵטְרָא אַחְרָא לָאו אִיהוּ אֶלָּא קַטוֹרַת. בְּגִין  
דְּהָא לִית חֲדוּזָה וְחֲכִיבוֹ קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא  
בְּקַטוֹרַת. וְקִימָא לְבַטְלָא חֲרָשִׁין וּמִילִין בִּישָׁא  
מִבֵּיתָא. רִיחָא וְעֵשְׂנָא דְקַטוֹרַת, דְּעַבְדִּי בְּנֵי נָשָׂא  
לְחַהוּא עוּבְדָא אִיהוּ מְבַטֵּל. כָּל שְׂכֵן קַטוֹרַת.

### לשון הקודש

מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וּגּו',  
שְׁהַרִי הַשֶּׁבֶר שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר אִינוּ אֶלָּא  
קַטְרֵת. מִשּׁוֹם שְׁהַרִי אִין שְׁמַחָה וְחֲכִיבוֹת  
לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ הַקַּטְרֵת,  
וְעוֹמְדָת לְבַטֵּל בְּשָׁפִים וּדְבָרִים רָעִים מִן  
הַבַּיִת. רִיחַ וְעֵשֶׂן הַקַּטְרֵת שְׁעוֹשִׂים בְּנֵי  
אָדָם לְאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה הוּא מְבַטֵּל, כָּל שְׂכֵן  
הַקַּטְרֵת.

בְּשִׁמְחָה וְרִצּוֹן, לְעַבֵּד אֶת אֲדוֹנָו, וּמַעֲבִיר  
מִסְּנוֹ וְזַמְת וְטַנוּפָּה הַיֵּצֵר הָרַע, וְלֹא הָיָה  
לוֹ אֶלָּא לֵב אֶחָד כְּנֻגַד אֲבוּי שְׁבִשְׁמַיִם.  
מִשּׁוֹם שֶׁקַּטְרֵת הִיא שְׁבִירוֹן לִינֵצַר הָרַע  
וְדָאי כְּכֹל הַצְּדָדִים. וְכִמוֹ שֶׁהַיֵּצֵר הָיָה  
עוֹמֵד עַל גַּם, אוּף כִּד הַקַּטְרֵת. שְׂאִין לָךְ  
דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁמַשְׁבֵּר אֶת הַצֵּד הָאֲחֵר  
בְּרַט לְקַטְרֵת.

כֵּן וְרֵאָה, שְׁהַרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁכַתוּב וַיֹּאמֶר

מִלָּה דָּא אִיהוּ גְזִירַת קַיִמָּא קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ  
 הוּא, דְּכָל מַאן דְּאַסְתַּכֵּל וְקָרִי בְּכָל יוֹמָא  
 עוֹבְדָא דְקַטוֹרַת, אֲשֶׁתְּזִיב מִכָּל מַלְיִן דְּחִתְרִשִׁין  
 דְּעֵלְמָא, וּמִכָּל פְּגָעִין בִּישׁוּן, וּמִחִרְהוּרָא בִישָׂא,  
 וּמִדִּינָא בִישָׂא, וּמִמוֹתָנָא. וְלֹא יִתְזַק כָּל הַהוּא  
 יוֹמָא, דְּלֹא יָכִיל סְטָרָא אַחְרָא לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהּ,  
 וְאַצְטְרִיךְ דִּיבְנוּן בֵּיהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי בְּנֵי נָשָׂא הָווּ יְדַעֵי כַּמָּה  
 עֵילְאָה הוּא עוֹבְדָא דְקַטוֹרַת קַמִּי קוּדְשָׁא  
 בְּרִיךְ הוּא, הָווּ נְטִילֵי כָּל מְלָה וּמְלָה מִנֵּיהּ, וְסִלְקִי  
 לָהּ עֵטְרָא עַל רִישֵׁיהּ, כְּכַתְּרָא דְדַחְבָּא. וּמַאן  
 דִּישְׁתַּדֵּל בֵּיהּ, לְאַסְתַּכֵּלָא בְּעוֹבְדָא דְקַטוֹרַת, וּלְבְנוּן  
 בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא, אֵית לֵיהּ חוּלְקָא בְּהַאי עֵלְמָא  
 וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְיִסְלַק מוֹתָנָא מִיְנֵיהּ וּמִכָּל עֵלְמָא,  
 וְיִשְׁתְּזִיב מִכָּל דִּינִין דְּהַאי עֵלְמָא, וּמִסְטְרִין בִּישׁוּן.

### לשון הקודש

יודעים כמה עליון הוא מעשה הקטרת  
 לפני הקדוש ברוך הוא, היו נוטלים כל  
 מלה ומלה ממנה, ומעלים אותה עטרה  
 על ראשם כמו פתך של זהב. ומי  
 שישתדל בו, להסתכל במעשה הקטרת  
 ולבנות בו בכל יום, יש לו חלק בעולם הזה  
 ובעולם הבא, ויסלק מגופו ומכל  
 העולם, וינצל מכל דיני העולם הזה,

דבר זה הוא גזירת קיום לפני הקדוש  
 ברוך הוא - שכל מי שמסתכל וקורא  
 בכל יום את מעשה הקטרת, נצול מכל  
 דברי כשפים של העולם, ומכל הפגעים  
 הרעים, ומחירור רע, ומדין רע וממגפה,  
 ולא יגזק כל אותו היום, שאין יכול הצד  
 האחר לשלט עליו, וצריך שיבנות בו.  
 אמר רבי שמעון, אם בני אדם היו

וּמְדִינֵי גֵיְהֵנָם, וּמְדִינָא דְמַלְכוּ אַחֲרָא.

בְּהֵהוּא קְטוֹרֶת, כִּד הָוָה סָלִיק תְּנַנָּא בְּעַמּוּדָא,  
כִּהְנָא הָוָה חָמֵי אֲתוּנּוּן דְרָזָא דְשָׂמָא  
קְדִישָׁא פְרִישָׁן בְּאַוִירָא, וְסָלְקִין לְעֵילָא בְּהֵהוּא  
עַמּוּדָא. לְבַתָּר, כִּפְּחָה רְתִיבִין קְדִישִׁין הָווּ סְטָרִין  
לִיה מִכָּל סְטָרִין, עַד דְסָלִיק וְחָדֵי לְמָאן דְחָדֵי.  
וּבְהֵהוּא קְטוֹרֶת הָוָה מִתְקַשְׂרֵי קְשׁוּרִין עֵילָאִין.  
וְשִׁיפִין נְחֹתִין לְאַמְשָׁכָא לְדַרְגָּא דְלִתְתָּא לְעֵילָא.  
וּכְדִין אִיהִי אֲמַרְתָּ, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיד נְרוּצָה. בְּגִין  
דְקְטוֹרֶת אִיהִי מְקַשֵּׁר קְשׁוּרִין עֵילָא וְתִתָּא.

פְּתַח וְאָמַר, (שמות ל א) וְעֲשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטוֹרֶת  
וְגו'. הַאי קָרָא אִית לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיה. בְּגִין  
דְתַרִין מְדַבְּחִין הָווּ, מְדַבְּחָא דְעֵלְוֹן, וּמְדַבְּחָא  
דְקְטוֹרֶת בּוּסְמִין. דָּא לְבַר, וְדָא לְגָאוּ. הַאי מְדַבְּחָא  
דְקְטוֹרֶת, אִיהוּ פְּנִימָאָה.

### לשון הקודש

ובאותה הקטרת היו נקשרים קשרים עליונים, והאיברים יורדים להמשיך את הדרגה שלמטה למעלה. ואז היא אומרת, משכני אחריד נרוצה, משום שקטרת קושרת קשרים מעלה ומטה.

פתח ואמר, (שמות ל) ועשית מזבח מקטר קטרת וגו'. הפסוק הזה יש להתבונן בו, משום שהיו שני מזבחות - מזבח

ומצדדים רעים, ומדיני גיהנם, ומדין של מלכות אחרת.

באותה הקטרת, בשהיה עולה עמוד העשן, הפהן היה רואה אותיות השם הקדוש פרושות באויר, ועולות למעלה באותו העמוד. אחר כך, כשה מרכבות קדושות היו מקיפות אותו מכל הצדדים, עד שעולה ומשמת את מי שמשמת.

אִמְאִי אִיקְרִי מִזְבַּחַת, וְהָא לָא דִּבְחִין בֵּיה דִּבְחִין,  
 וּמִזְבַּחַת עַל דָּא אִיקְרִי. אֵלָא בְּגִין דִּבְטִיל  
 וּבְכִפִּית לְכַמְה סְטָרִין בִּישׁוּן. וְהָהוּא סְטָרָא אַחְרָא  
 הָהוּא כְּפִית, כְּעֵגְלָא דְכְּפִית לְדִבְחָא, אוֹף הָכִי סְטָרָא  
 אַחְרָא הָהוּא כְּפִית, דְּלָא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה, וְלָא לְמַהוּי  
 מִקְטָרְגָא, וְעַל דָּא אִיקְרִי מִזְבַּחַת.

כִּד הָהוּא סְטָרָא אַחְרָא הָהוּא חָמִי עֲמוּדָא דְעֵשְׂנָא  
 דְקִטּוֹרַת סְלִיק, הָהוּא אֶתְכַפֵּיָא וְעָרְק, וְלָא  
 יָכִיל לְקָרְבָא לְמִשְׁכְּנָא. וּבְגִין דָּא אֶתְדַּכֵּי, וְלָא  
 אֶתְעָרַב אַחְרָא בְּהָהוּא חֲדוּוּא דְלַעִילָא, בַּר קוּדְשָׁא  
 בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲזוּדוּי.

וְלִית סְטָרָא אַחְרָא דְאֶתְחֵנִי מִיְנִיה, וְלִית לִיה  
 חוּלְקָא כְּבִשְׂאָר קוּרְבָנִין וְעֵלּוּזִין. בְּגִין  
 דְּבִשְׂאָר קוּרְבָנִין, לְכוּלָּא אִית חוּלְקָא וּקְרִיבוּ

### לשון הקודש

מקטרג, ועל כן נקרא מזבח.  
**בְּשֵׂאוֹתוֹ** המזבח האחר הוּא רואה  
 עמוד העשן של הקטרת עולה, הוּא נכנע  
 ובורח ולא יכול לקרב למשכן. ומשום  
 כך נטָהר, ולא מתערב אחר באותה  
 שמחה שלמעלה, פָּרַט לקדוש ברוך הוא  
 לבדו.

ואין צד אחר שנהנה ממנו, ואין לצד  
 האחר בה חלק כמו בשאר הקרבנות

העולות, ומזבח קטרת הבשמים. זה  
 בחוץ וזה בפנים. מזבח הקטרת הוּא  
 פְּנִימִי.

לְמַה נקרא מזבח, והרי אין זבחים בו  
 זבחים, ומזבח על זה הוא נקרא? אֵלָא  
 משום שִׁמְבִטֵל וכופת את כַּמְה צְדָדִים  
 רעים. ואותו הצד האחר הוּא כפופ כמו  
 עגל שִׁכְפּוֹת לזבִּיחָה. אף כך הצד האחר  
 הוּא כפופ, שאין יכול לשלֵט, ולא להיות

בְּהוּא קֶרְבֵּן. בְּקִטּוֹרֶת, לֹא מִתְקַשֵּׁר וּמִתְקָרֵב בַּר  
 קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי, וְכָל סְטָרִין בִּישׁוּן  
 עֶרְקִין, וְסְטָרִין קִדְיִשׁוּן מִתְקָרְבִין, וּמִתְקַשְּׁרִין שְׁיִיפֵא  
 בְּשִׁיפֵא, דָּא בְּדָא, כָּל חַד וְחַד בְּדָקָא חַזִּי לִיה.

וּבְגִין דְּחִבִּיבָא כָּל כָּךְ, לֹא קָאִים הַהוּא מְזַבְּחָ  
 פְּנִימָאָה אֱלָא לְגוּ. דְּהֵאֵי אִיהוּ מְזַבְּחָ  
 דְּבִרְכָאן אֲשֶׁתְּכֹחוּ בֵּיה, וְעַל דָּא סְתִים מַעֲינָא.

מַה כְּתוּב בְּאַהֲרֹן, (במדבר יז יג) וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים  
 וּגּו'. דְּכַפִּית לִיה לְמִלְאָךְ הַמּוֹת, דְּלֹא יָכִיל  
 לְשַׁלְטָאָה כָּלֵל, וְלֹא לְמַעַבְדַּ דִּינָא. סִימָנָא דָּא  
 אֲתַמְסַר בִּידְנָא, דְּבָכַל אֲתַר דְּאֲמָרִי בְּכֹנְנָה  
 וּבְרַעוּתָא דְּלִבָּא עוֹבְדָא דְּקִטּוֹרֶת, דְּלֹא שְׁלֵטָא  
 מוֹתָנָא בְּהוּא אֲתַר, וְלֹא יִתְזַקּוּ, וְלֹא יָכִילִין

### לשון הקודש

הַמְזַבְּחָ שֶׁהַפְּרָכּוֹת נִמְצְאוֹת בּוֹ, וְעַל כֵּן  
 הוּא נִסְתָּר מִן הָעֵינַן.

מַה כְּתוּב בְּאַהֲרֹן? (במדבר יז) וַיַּעֲמֵד בֵּין  
 הַמַּתִּים וּגּו'. שְׂכַפַּת אֶת מִלְאָךְ הַמּוֹת  
 שְׂאִין יָכוֹל לְשַׁלֵּט כָּלֵל, וְלֹא לַעֲשׂוֹת דִּין.  
 סִימָן זֶה נִמְסַר בִּידְנֵינוּ – שֶׁבְּכָל מְקוֹם  
 שְׂאוּמְרִים בְּכֹנְנָה וּבְרַעוּן הַלֵּב אֶת מַעֲשֵׂה  
 הַקִּטּוֹרֶת, שְׁלֵטָא תְּשַׁלֵּט מִגְּפָה בְּאוֹתוֹ  
 מְקוֹם וְלֹא יִזְקּוּ, וְלֹא יָכִילִים עוֹבְדֵי

וְהַעוֹלוֹת. מִשּׁוֹם שֶׁבְּשַׁעַר הַקִּטּוֹרֶת, יֵשׁ  
 חֵלֶק לְכָל וּקְרִיבָה בְּאוֹתוֹ הַקִּטּוֹרֶת.  
 בְּקִטּוֹרֶת לֹא מִתְקַשֵּׁר וּמִתְקָרֵב, אֱלָא רַק  
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, וְכָל הַעֲדָדִים  
 הָרְעִים בּוֹרְחִים, וְהַעֲדָדִים הַקְדוּשִׁים  
 מִתְקָרְבִים, וְנִקְשָׁרִים אִיבֵר עִם אִיבֵר זֶה  
 עִם זֶה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ.

וּמִשּׁוֹם שֶׁהֵיא כָּל כָּךְ חִבִּיבָה, אֵינֶן עוֹמְדִים  
 אוֹתוֹ הַמְזַבְּחָ הַפְּנִימִי אֱלָא בְּפָנִים, שְׁזַהוּ

עוֹבְדֵי בּוֹכָבִים וְלֹא שָׂאָר דְּרָגִין אַחֲרָיִן  
לְאַתְקַרְבָּא בְּהַדְיָיְהוּ.

מַה בְּתִיב בְּיַעֲקֹב, (בראשית ל מ) וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים  
לְבָדוּ. מִכָּאן, דְּבִירַר פְּסוּלַת מִן מִקְדָּשָׁא,  
וְשׂוּי חוֹלְקִיָּה בְּלַחֲדוּי, וְכָל אֵינּוֹן רְתִיבִין דְּאַתְחִזּוֹן  
לִיָּה לְרֹזָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא קְדִישָׁא. וְלֹא שְׂתָם עַל צֵאן  
לְבָן, דְּשׂוּי חוֹלֵק שְׂאָר עֲמִין בְּלַחֲדֵיָּהוּ, דְּלֹא  
יִתְעַרְבוּן בְּהַדְיָ מַהֲיִמְנוּתָא קְדִישָׁא. (שם מ א) הַצֵּאן  
הַמְקוֹשְׁרוֹת, אֵינּוֹן דְּמַתְקִשְׁרֵי בְּקִישׁוּרָא חֲדָא, דְּלֹא  
מַתְעַרְבֵי בְּהַדְיָ שְׂאָר עֲמִין, דְּלֹא מַתְקִשְׁרִין  
בְּהַדְיָיְהוּ לְעֵלְמִין.

כְּגוֹזְנָא דָּא קְטוּרַת, דְּהָא בְּתַחֲוֹא קְטוּרַת, כָּל  
רְתִיבִין קְדִישִׁין דְּרֹזָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא, הוּוּ  
מַתְקִשְׁרִין, וְכָל שְׂיִפִין עֵילְאִין וְתַתְּאִין, כּוֹלְחוּ

### לשון הקודש

יִתְעַרְבוּ עִם הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. הַצֵּאן  
הַמְקֻשְׁרוֹת - אוֹתָם שְׂמַתְקִשְׁרִים בְּקִשְׁר  
אַחַד, שְׂאִין מַתְעַרְבִים עִם שְׂאָר הָעַמִּים,  
שְׂלֵא נְקֻשְׁרִים אִתָּם לְעוֹלָם.

כְּמוֹ כֵן הַקְּטוּרַת, שְׂתֵרֵי בְּאוֹתָהּ הַקְּטוּרַת,  
כָּל הַמְּרַכְּבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל סוּד  
הָאֲמוּנָה הֵיוּ נְקֻשְׁרוֹת, וְכָל הָאִיבָרִים  
הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, כֻּלָּם נְקֻשְׁרִים

גְּלוּלִים וְלֹא שְׂאָר הַדְּרָגוֹת הָאַחֲרוֹת  
לְהַתְקַרֵּב עִמָּם.

מַה כְּתוּב בְּיַעֲקֹב? (בראשית ל ו) וַיֵּשֶׁת לוֹ  
עֲדָרִים לְבָדוּ. מִכָּאן שְׂבִירַר הַפְּסוּלַת מִן  
הַמְקֻדָּשׁ, וְשֵׁם חֲלָקוֹ לְבָדוּ, וְכָל אוֹתָן  
הַמְּרַכְּבוֹת שְׂנָרְאוּ לוֹ לְסוּד הָאֲמוּנָה  
הַקְּדוּשָׁה. וְלֹא שְׂתָם עַל צֵאן לְבָן - שְׂשֵׁם  
אֵת חֲלָק שְׂאָר הָעַמִּים לְבָדָם, שְׂלֵא

מִתְקַשְׁרִין אֵלַיִן בְּאֵלַיִן. דְּהָא רְתִיבִין קַדִּישִׁין  
 דְּלַתְתָּא, הֵווּ מִתְקַרְבִּין וּמִתְקַשְׁרִין אֵלַיִן בְּאֵלַיִן,  
 לְמַהוּי בּוּלְהוּ בְּיַחְוּדָא חֲדָא, לְסִלְקָא בְּיַחְוּדָא  
 בְּדָקָא חַוּי.

וְכָל אֵינּוּן מִשְׁרִיין דְּשִׁאָר עַמּוּן, בּוּלְהוּ מִתְבְּדִירי,  
 וּמִתְפַּלְגִי דָּא מִן דָּא, וְעַל דָּא אִיקְרוּן  
 יִשְׂרָאֵל (ש"ב ז כג) גֹּוֹי אַחַד, דְּאֵינּוּן בְּיַחְוּדָא וְקִישׁוּרָא  
 חֲדָא. וְעַל דָּא אִיקְרוּן הַצֵּאן הַמְקוֹשְׁרוֹת, מַה דְּלִית  
 הָכִי לְשִׁאָר עַמּוּן.

קְטוּרַת אָסוּר לְאִקְטָרָא בְּאַתְר אַחְרָא בַּר  
 בְּמִזְבֵּחַ, וְלֹא בְּמִנְעָא אַחְרָא, בַּר בְּמִחְתָּה.  
 הָאִי מֵאן דְּדִינָא רְדִיף אֲבַתְרִיהּ, אֲעִטְרִיד לְהָאִי  
 קְטוּרַת, וְלֹאֲתָבָא לְקַמֵּי מְאָרִיהּ, דְּהָא סִיּוּעָא אִיחֻוּ  
 לְסִלְקָא דִּינִין מֵעֲלִיָּה.

### לשון הקודש

וְקִשְׁר אַחַד, וְעַל בֵּן נִקְרָאִים הַצֵּאן  
 הַמְקוֹשְׁרוֹת, מַה שְּׂאִין בֵּן לְשִׁאָר הָעַמּוּם.  
 הַקְטוּרַת אָסוּר לְהַקְטִירָהּ בְּמִקּוּם אַחַר,  
 רַק בְּמִזְבֵּחַ, וְלֹא בְּכָלִי אַחַר, פְּרָט  
 לְמִחְתָּה. מִי שְׂהִדִין רוּדְף אַחְרֵיוֹ, צְרִיד  
 אֶת הַקְטוּרַת הַזֶּה, וְלָשׁוּב לְפָנָי רְבוּנוּ,  
 שְׂהִרֵי זֶהוּ סִיּוּעַ לְסַלֵּק אֶת הַדִּינִים מֵעֲלָיו.

אֵלֶּה עִם אֱלֹהֵי שְׂהִרֵי הַמְרַכְּבוֹת  
 הַקְדוּשׁוֹת שְׁלֻמְסָה הֵיוּ מִתְקַרְבוֹת  
 וְנִקְשְׁרוֹת אֵלֶּה עִם אֱלֹהֵי שְׁכֻלָּם יְהִיוּ  
 בְּיַחְוּד אַחַד, לְעֵלוֹת בְּיַחְוּד בְּרָאוּי.  
 וְכָל אוֹתָם הַמְחַנּוֹת שֶׁל שִׁאָר הָעַמּוּם,  
 כָּלָם מִתְפַּזְרִים וְנִחְלָקִים זֶה מִזֶּה, וְעַל בֵּן  
 נִקְרָאִים יִשְׂרָאֵל גֹּוֹי אַחַד, שֶׁהֵם בְּיַחְוּד

וּבְהֵאֵי וַדָּאֵי מִסְתַּלְקוֹן דִּינִין מֵעֲלֵיהּ, אֵי הוּא  
 רְגִיל בְּהֵאֵי, לְאַדְפְּרָא לִיהּ תִּרִין זְמַנִּין  
 בְּכָל יוֹמָא, בְּצַפְרָא וּבְרַמְשָׁא, דְּכְתִיב (שמות ל  
 ו) וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר.  
 וּכְתִיב (שם ח) וּבְהֵעֲלוֹת אֶהְרֹן וּגו'. וַדָּא אִיהוּ קִיּוּמָא  
 דְּעֵלְמָא דְּלַתְתָּא, וְקִיּוּמָא דְּעֵלְמָא דְּלֵעִילָא דְּכְתִיב,  
 קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי ה'.

בְּהֵהוּא אֶתֶר דְּלֵא אִידְפֵּר בְּכָל יוֹמָא עוּבְדָּא  
 דְּקְטֹרֶת, דִּינִין דְּלֵעִילָא שְׂרִיין עֲלֵיהּ,  
 וּמוֹתָנָא סְגִיָּאָה בִּיהּ, וְעַמּוּן אַחֲרֵינִין שְׁלַטִּין עֲלֵיהּ,  
 בְּגִין דְּכְתִיב, קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי ה' לְדַרְתֵּיכֶם. תְּדִיר  
 אִיהוּ קִיּוּמָא לְפָנַי ה', יִתִּיר מִכָּל פּוֹלְחָנִין אַחֲרֵינִין.

מִשְׁכְּנֵי, בְּאַתְוּוֹן דְּשָׂמָא קְדִישָׁא. כִּד מִתְחַבְּרָן  
 תִּרִין שְׂמָחָן בְּחֲדָא, דְּאִינוּן שְׂמָא

### לשון הקודש

בְּאִתּוֹ מְקוּם שְׂאִין נֹכַר בְּכָל יוֹם  
 מַעֲשֵׂה הַקְטֹרֶת, הַדִּינִים שְׁלַמְעֵלָה שׁוֹרִים  
 עָלָיו, וּמִנְפָּה רַבָּה בּוֹ, וְעַמּוּם אַחֲרֵים  
 שׁוֹלְטִים עָלָיו, מִשׁוּם שְׂכָתוּב (שם) קְטֹרֶת  
 תָּמִיד לְפָנַי ה' לְדַרְתֵּיכֶם. הוּא תָּמִיד  
 עוֹמֵד לְפָנַי ה' יִתִּיר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת  
 הָאַחֲרוֹת.

מִשְׁכְּנֵי - בְּאִתּוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ,

וּבְזֶה בְּוֵדָאֵי מִסְתַּלְקִים הַדִּינִים מֵעָלָיו,  
 אִם הוּא רְגִיל בְּזֶה, לְהִזְכִּירָה פְּעַמִּים בְּכָל  
 יוֹם, בַּבֶּקֶר וּבְעֶרְבֹ, שְׂכָתוּב (שמות ל  
 ו) וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר  
 בַּבֶּקֶר. וּכְתוּב (שם ח) וּבְהֵעֲלוֹת אֶהְרֹן וּגו'.  
 וְזֶה הַקִּיּוּם שֶׁל הָעוֹלָם שְׁלַמְטָה, וְקִיּוּם  
 הָעוֹלָם שְׁלַמְעֵלָה, שְׂכָתוּב קְטֹרֶת תָּמִיד  
 לְפָנַי ה'.